

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Hany Veberové a soudců JUDr. Jitky Hroudové a Mgr. Marka Bedřicha v právní věci

žalobkyně: **L. G.**, narozená X, státní příslušnost Ukrajina
bytem X

zastoupena JUDr. Petrem Adámkem, advokátem
sídlem Jeseniova 837/10, 130 00 Praha 3 - Žižkov

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 30. 4. 2018, č. j. MV-40602-7/SO-2017

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí žalované ze dne 30. 4. 2018, č. j. MV-40602-7/SO-2017, kterým bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, Odboru azylové a migrační politiky, ze dne 25. 8. 2016, č. j. OAM-10103-19/DP-2016, o zamítnutí žádosti o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky podle § 44a odst. 3 ve spojení s § 35 odst. 3 ve spojení s § 37 odst. 2 písm. b) a v návaznosti na § 56 odst. 1 písm. j) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Žalobkyně se současně domáhá zrušení prvostupňového rozhodnutí správního orgánu.
2. Žalobkyně v žalobě namítá, že k žádosti o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu doložila veškeré potřebné doklady, včetně smlouvy o výkonu funkce jednatele ze dne 26. 06. 2014. Ve smlouvě je sjednána měsíční odměna ve výši 13 200,- Kč. Pobírání odměny jednatele prokázala žalobkyně potvrzením o výši příjmů ze závislé činnosti. Z těchto dokladů je dostatečně doloženo, že v době podání žádosti a po celou dobu správního řízení ohledně vydání povolení o prodloužení dlouhodobého pobytu se příjem žalobkyně neměnil a pobírala po celou dobu odměnu ve výši 11 163,- Kč čistého měsíčně. Žalobkyně dále namítá, že ji a pana O. L. považuje správní orgán nesprávně za společně posuzované osoby, ačkoliv žalobkyně pana L. jako společně posuzovanou osobu neuváděla. Nejedná se o jejího druha, ale o jejího obchodního partnera, se kterým společně založili firmu, ve které oba vykonávají funkci jednatele. Firma zakoupila z finančních prostředků firmy byt, a má ho ve svém vlastnictví. Byt byl zakoupen proto, aby firma nemusela vynakládat prostředky ve formě odměn nebo jiných plateb dvěma jednatelům za bydlení. Byt je dostatečně velký, takže jej užívá žalobkyně i pan O. L. Každý má uzavřenou nájemní smlouvu mezi firmou a svojí osobou. Náklady na bydlení firmě hradí každý z jedné poloviny, každý dále hradí nájem ve výši 1000 Kč měsíčně. Žalobkyně rovněž uvádí, že každý vede „svou domácnost“. Pan L. je ženatý a na Ukrajině má svou rodinu. Žalobkyně je rozvedená, ale na Ukrajině má rovněž rodinu, se kterou je v úzkém kontaktu. Pokud by správní orgány hodnotily bydlení podle skutečného stavu, nemohly by požadovat, aby žalobkyně dokládala příjmy pana L. Správní orgán svým konstatováním, že je žalobkyně společně posuzovaná osoba s panem L. vytvořil situaci, že žalobkyně neměla dostatek finančních prostředků, které byla povinna doložit.
3. Žalobkyně dále uvádí, že není schopna pochopit, proč správní orgán od začátku svého rozhodování nabyt přesvědčení, že jí nelze povolení k pobytu prodloužit, na základě čeho dospěl k závěru, že její pobyt na území České republiky není v zájmu České republiky a v čem spočívá závažná překážka jejího pobytu na území České republiky. Žalobkyně dále konstatuje, že je v zájmu každého státu, aby se na území nacházeli i cizinci, kteří se na jeho území nachází legálně a dodržují zákony a vytváří svou práci hodnoty. Žalobkyně prostřednictvím firmy, ve které je společnice a jednatelka, investovala své finanční prostředky do koupě nemovitostí, dále prostřednictvím této firmy podniká, vytváří hodnoty, platí daně, a odvádí veškeré povinné platby. Z přehledu vyměřovacích základů za společnost je jednoznačně doloženo, že od ledna 2016 až doposud společnost u osoby

žalobkyně uváděla vyměřovací základ 13 200 Kč, což je v souladu nejenom se smlouvou o výkonu funkce jednatele, ale i s potvrzením o výši příjmů a mzdovými páskami. Skutečnost, že v období před lednem 2016 po určitou dobu pobírala žalobkyně nižší odměnu jednatele, žalobkyně odůvodňuje tím, že firma ve smyslu §61 odst. 2 zákona č. 90/2012 Sb., zákona o obchodních korporacích (dále jen „zákon o obchodních korporacích“), má právo na přechodnou dobu nezbytně nutnou snížit nebo nevyplatit odměnu jednatele nebo omezit náklady spojené s výkonem jeho funkce s ohledem na nepříznivý hospodářský výsledek obchodní společnosti, aniž by musela být smlouva o výkonu funkce jednatele měněna či doplňována dodatky. Protože žalobkyně v té době pobírala odměnu pouze ve výši 3 500 Kč, byla tato částka uváděna jako vyměřovací základ na Pražské správě sociálního zabezpečení. Na základě dožádání Ministerstva vnitra ČR, OAMP, u Pražské správy sociálního zabezpečení firma opravila vyměřovací základ z 3 500,- Kč na 13 200,- Kč a rozdíl na odvedených dávkách za sociální pojištění doplatila. Samo o sobě toto pochybení nedokládá, že by žalobkyně jako jednatelka porušila nebo neplnila své povinnosti. Výše odvodů a uvádění vyměřovacích základů je odborná práce, kterou vykonává smluvní účetní. Žalobkyně zodpovídá za to, že kontroluje, zda jsou prováděny povinné platby a zda jsou včas a řádně zasílány veškeré podklady a hlášení, tedy zajišťuje řádné vedení předepsané evidence a účetnictví, to však neznamená, že musí mít odborné znalosti natolik, aby byla schopná kontrolovat správnost zaslaných údajů. Žalobkyně dále uvádí, že její příjmy jsou zcela dostatečné. V době podání žádosti měla příjem na základě smlouvy o výkonu funkce jednatele, tj. 13 200 Kč hrubého. Také doložila náklady na bydlení s tím, že nájemné činilo 1 000 Kč měsíčně a náklady na bydlení na základě vyúčtování činily 3 700 Kč.

4. Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 20. 8. 2018 navrhla žalobu zamítnout a ve vyjádření k žalobě a uvedla, že žalobkyně má v Cizineckém informačním systému záznam o rodinných vazbách, kdy pan L. veden jako její druh. Tuto skutečnost podporuje i její odvolání podané dne 8. 1. 2017 proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, kde se uvádí, že rozhodnutí je nepřiměřené, neboť žalobkyně dlouhodobě pobývá na území České republiky se „svým přítelem Ing O. L.“. Podstatnou skutečností je však to, že důvodem zamítnutí žádosti žalobkyně nebyl její vztah (ať už partnerský či obchodní) s panem L. O., popř. to, že by byli společně posuzováni. Obdobně je tomu i u námitek ohledně nedostatečné výše prokázaných finančních prostředků pro pobyt na území. Důvodem zamítnutí žádosti nebyla nedostatečná výše prokázaných finančních prostředků, nýbrž neplnění povinností spojených s plněním účelu pobytu, kdy žalobkyně nezajistila řádný odvod plateb na sociální pojištění (vědomě snížila vyměřovací základ, ze kterého se vypočítává výše odvodů, čímž do sociálního systému České republiky odvedla nižší pojistné), což je v rozporu s právními předpisy, judikaturou soudů a veřejným zájmem. K námitkám ve věci zamítnutí žádosti žalobkyně z důvodu jiné závažné překážky žalovaná odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí. K ustanovení § 61 odst. 2 zákona o obchodních korporacích žalovaná uvedla, že ustanovení hovoří o tom, že se odměna jednatele nevyplácí, pokud tento jednatel svým jednáním přispěl k nepříznivému hospodářskému výsledku obchodní korporace, že se odměna jednatele sníží. Žalobkyně uvedla, že společnost za ni zpětně doplatila rozdíl na neodvedeném pojistném (za příjem 13 200 Kč hrubého měsíčně) z příjmu za dané období. Z uvedeného jednání žalobkyně tak fakticky vyplývá, že tato měla po celou dobu svého pobytu vykazovat pro odvody pojistného výši hrubého příjmu 13 200 Kč měsíčně, nikoliv 3 500 Kč. Žalobkyně tak ve

funkci jednatelky společnosti měla zajistit řádný odvod pojistného na sociální pojištění, včetně správně uváděné výše hrubého příjmu žalobkyně, ze kterého se pojistné vypočítává. Žalobkyně poukazovala příslušné správě sociálního zabezpečení nižší příjem, než byl skutečný, kdy toto mělo za následek snížení výše odvodu pojistného na sociální zabezpečení. Žalobkyně, ve funkci jednatelky obchodní společnosti, měla dohlédnout na řádné odvody pojistného (ve správné výši), neboť podle zákona je k tomuto povinna.

5. Dne 16. 1. 2019 bylo soudu doručeno doplnění žaloby společně s návrhem na přiznání odkladného účinku žalobě. Usnesením zdejšího soudu ze dne 7. 3. 2019, č. j. 11 A 143/2018-34, nebyl žalobě odkladný účinek přiznán. Žalobkyně v doplnění uvedla, že byla a stále je jednatelkou obchodní společnosti X. Jako jednatelka má uzavřenou smlouvu o výkonu funkce jednatele. V čl. III. této smlouvy je uvedeno, že jí náleží za výkon funkce odměna 13 500 Kč hrubého měsíčně. Dále je zde uvedeno, že společnost se zavazuje odvádět za jednatele platby na sociální pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a platby na zdravotní pojištění v celé výši z hrubé odměny jednatele, tj. z částky 13 500 Kč, bez ohledu na případné přechodné snížení vyplácené částky odměny jednatele. V čl. III. je také uvedeno, že společnost má právo na přechodnou dobu, nezbytně nutnou, snížit nebo nevyplatit odměnu jednatele nebo omezit náklady, spojené s výkonem jeho funkce s ohledem na nepříznivý hospodářský výsledek této společnosti, aniž by musela být tato smlouva měněna či doplňovaná dodatky. Uvedené ustanovení smlouvy o výkonu funkce jednatele se opírá o § 68 odst. 2 zákona o obchodních korporacích. Obchodní společnost X v období od 5 měsíce roku 2014 do 12 měsíce roku 2015 nevykazovala takové zisky, aby mohla být žalobkyni vyplácena odměna jednatele ve smluvené výši, tedy ve výši 13.500,- Kč hrubého a ve smyslu shora uvedeného ustanovení čl. III. smlouvy vyplácela společnost žalobkyni pouze část odměny jednatele. Žalobkyně nevede účetnictví, účetnictví provádí smluvní účetní. Při zpracování podkladů pro Pražskou správu sociálního zabezpečení a pro Oborovou zdravotní pojišťovnu, ohledně veřejného zdravotního pojištění, vycházela účetní z výše odměny jednatele, která ve shora uvedeném období byla žalobkyni skutečně vyplácena. Neuvědomila si, že v čl. III. smlouvy o výkonu funkce jednatele je uvedeno, že firma má povinnost i při snížené odměně odvádět platby na sociální pojištění, příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a platby na zdravotní pojištění v celé výši z hrubé odměny jednatele, tj. z částky 13.500,- Kč. Ihned po zjištění nesrovnalostí žalobkyně nechala vypracovat opravné přehledy o výši pojistného pro Pražskou správu sociálního zabezpečení za období od 5 měsíce roku 2014 do 12 měsíce roku 2015. Rozdíl mezi zaplaceným pojistným a částkou, která měla být zaplácena, byl okamžitě uhrazen. Současně byly zpracovány přehledy o platbě pojistného zaměstnavatele pro Oborovou zdravotní pojišťovnu za období 5 měsíce roku 2014 do 12 měsíce roku 2015. Rozdíl mezi zaplaceným pojistným a částkou, která měla být zaplácena, byl také okamžitě uhrazen. K nápravě došlo ještě před vydáním rozhodnutí MV ČR OAMP o zamítnutí žádosti žalobkyně. Žalobkyně dále uvádí, že jako jednatelka firmy se fakticky po celou dobu povoleného dlouhodobého pobytu zdržovala na území České republiky a plnila veškeré povinnosti jednatele firmy. Firma řádně a včas podávala daňové přiznání, platila daně a zakládala v obchodním rejstříku předepsané dokumenty. Za celou dobu existence obchodní společnosti firma X neodhlásila žádného z jednatelů z důchodového pojištění nebo z veřejného zdravotního pojištění. Platby za oba jednatele odváděla pravidelně. Žalobkyně je přesvědčena, že v pochybení nelze spatřovat naplnění ustanovení § 56 odst. 41 písm. j) zákona o pobytu cizinců, jelikož v žádném případě zde nebyl úmysl zkrátit

povinné platby. Příslušné předpisy, upravující tyto povinné platby, počítají s tím, že při podávání přehledu může dojít k chybám, a proto připouští možnost podání opravného přehledu. Společnost má dva jednatele, přičemž druhý jednatel O. L. vzhledem ke svému věku a vážnému onemocnění není schopen plně vykonávat všechny povinnosti jednatele, a tedy povinnosti jednatele a řízení firmy z větší části bylo na žalobkyni. Spolu s doplněním žaloby žalobkyně doložila opravné přehledy za období 05/2014 až 12/2015, které byly adresovány PSSZ. Dále potvrzení o vyrovnaní závazků plátce pojistného na veřejné zdravotní pojištění zaměstnavatele ze dne 30. 10. 2018, potvrzení o vyrovnaní závazku plátce pojistného na veřejné zdravotní pojištění fyzické osoby ze dne 30. 10. 2018, potvrzení o stavu nedoplatek na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti ze dne 5. 11. 2018, evidenční list důchodového pojištění ze dne 26. 10. 2016, potvrzení o stavu nedoplatek na pojistném a penále na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti ze dne 5. 11. 2018, příjmový pokladní doklad ze dne 5. 11. 2018, potvrzení Celního úřadu pro hlavní město Prahu ze dne 19. 11. 2018, smlouvu o výkonu funkce jednatelky ze dne 9. 11. 2017, lékařské zprávy ze dne 5. 1. 2018 a 11. 1. 2019, propouštěcí zpráva ze dne 21. 12. 2016, průběh výpočtu stavu konta plátce od 1. 1. 2017 do 5. 11. 2018, opravné přehledy za období 05/2014 až 12/2015 adresované Oborové zdravotní pojišťovně, zápis z valné hromady ze dne 9. 10. 2017, smlouva o nájmu domu ze dne 20. 12. 2017 a výpis z osobního účtu za období od 30. 7. 2018 do 18. 10. 2018.

6. Ze správního spisu předloženého žalovaným správním orgánem zjistil soud následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:
7. Žalobkyně podala dne 4. 5. 2016 u odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra České republiky žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu podle ust. §42 ve spojení s §44a zákona o pobytu cizinců, za účelem podnikání - účast v právnické osobě. Podaná žádost byla rozhodnutím č. j.: OAM-10103-19/DP-2016 ze dne 25. 08. 2016 zamítnuta, a platnost povolení k dlouhodobému pobytu byla podle ust. §44a odst. 3 ve spojení s ust. §35 odst. 3 dále ve spojení s §37 odst. 2 písm. b) a v návaznosti na ustanovení § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců, neprodloužena, neboť byla zjištěna závažná překážka pobytu cizince na území. V odůvodnění správní orgán I. stupně konstatoval, že z doložené smlouvy o výkonu funkce jednatele společnosti X uzavřené dne 26. 6. 2014 vyplývá, že od uzavření této smlouvy pobírala účastnice řízení odměnu za výkon funkce jednatelky ve výši 13 200 Kč hrubého měsíčně. Ze sdělení Pražské správy sociálního zabezpečení (dále jen „PSSZ“) nicméně vyplývá, že v období od června 2014 do prosince 2015 společnost X neodváděla za zaměstnance pojistné v takové výši a žádný dokument, který by prokazoval změnu odměny žalobkyně, nebyl předložen. Žalobkyně jako jednatelka společnosti X, byla povinna zajistit řádné odvody pojistného na důchodové a sociální zabezpečení na PSSZ. Žalobkyně neplnila povinnosti spojené s účelem pobytu podnikání, kdy ve správním řízení doložené příjmy neodpovídají příjmům přiznaným u PSSZ. V řízení bylo rovněž posuzováno, zda důsledky tohoto rozhodnutí budou přiměřené ve smyslu ustanovení § 174a zákona o pobytu cizinců, přičemž správní orgán I. stupně dospěl k závěru, že je třeba dopad tohoto rozhodnutí do soukromého života žalobkyně shledat jako přiměřený. Syn žadatelky nemá žádné povolené pobytové oprávnění na území. Žalobkyně na území nevlastní žádné nemovitosti. Nepřítomností žalobkyně nebudou ovlivněny aktivity společnosti X, jelikož tato společnost má dva jednatele, přičemž každý z nich je oprávněn společnost zastupovat samostatně.

8. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně v zákonné lhůtě odvolání, doplněné podáním ze dne 8. 1. 2017. V něm namítla, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně vychází z nesprávných skutkových zjištění. Žalobkyně uvedla, že sice došlo k nesprávným odvodům sociálního pojištění, toto pochybení externí účetní však již bylo napraveno. Rozhodnutí nepřiměřeně dopadá do života žalobkyně a jejího přítele, který trpí nádorem štítné žlázy. Žalobkyně tak pečuje o svého druha, kdy tato péče vyžaduje její pobyt na území České republiky. Žalobkyně tak zastává činnost jednatele obchodní společnosti sama, přičemž jejím vycestováním by společnost přestala fakticky vykonávat svou činnost.
9. Žalovaná svým rozhodnutím č. j.: MV-40602- 7/SO-2017 ze dne 30. 04. 2018 odvolání zamítla, a potvrdila rozhodnutí správního orgánu I. stupně. V odůvodnění žalovaná uvedla, že žalobkyně doložila správnímu orgánu I. stupně smlouvu o výkonu funkce jednatele ve společnosti X uzavřenou dne 26. 6. 2014 s odměnou za výkon funkce jednatelky ve výši 13 200 Kč hrubého měsíčně. Uvedená výše odměny vyplývá i z potvrzení valné hromady společnosti X ze dne 26. 6. 2014. Správnímu orgánu I. stupně bylo dne 22. 6. 2016 doručeno sdělení ČSSZ, vedené pod č. j. OAM- 10103-12/DP-2016, ze kterého vyplývá, že společnost X vykázala v období od června 2014 do prosince 2015 za žalobkyni vyměřovací základ pro výpočet výše pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti ve výši 3 500 Kč měsíčně. Odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j. 7 As 82/2011-81 ze dne 27. 12. 2011 a rozsudek č. j. 3 Azs 277/2015-29. Ze sdělení ČSSZ vyplývá, že účastnice řízení je od 1. 4. 2014 jedinou osobou hlášenou k odvodům pojistného u společnosti X. Důsledkem poníženého vyměřovacího základu je odvedení nižšího pojistného ČSSZ, které je podle § 4 zákona č. 589/1992 Sb. stanoveno procentní sazbou z vyměřovacího základu. Jednodušeji řečeno, čím je vyměřovací základ nižší, tím nižší je pojistné. Žalovaná dále odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 114/2013 - 35 ze dne 27. 9. 2013. Žalobkyně v roli jednatelky obchodní společnosti měla zajistit v období od června 2014 do prosince 2015 správnou výši odvodů na pojistné na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, což neučinila, a tedy neplnila povinnosti vyplývající z účelu pobytu, což v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu lze podřadit pod pojem jiné závažné překážky v dalším pobytu žalobkyně na území České republiky ve smyslu § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců. Skutečnost, že externí účetní pochybila ve vykazování odvodů na pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti, nemůže způsobovat namítanou nedůvodnost napadeného rozhodnutí z důvodu nesprávných skutkových zjištění. Stejně tak skutečnost, že účastnice řízení zjištěný stav napравиła, nezpůsobuje nezákonnost či jinou vadu napadeného rozhodnutí. Žalovaná dále uvedla, že uvedené tvrzení o pochybení účetní a následné nápravě nebylo ničím podloženo a jedná se tak o prosté ničím nepodložené tvrzení, které je navíc pouze v rovině všeobecného konstatování. Jednání žalobkyně, kdy až v odvolacím řízení byla zpětně navýšena výše pojistného na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti, je podle žalované účelové. Od ledna 2016 byl vyměřovací základ pro výpočet pojistného navýšen z původních 3 500 Kč měsíčně na 13 200 Kč měsíčně. Pokud žalobkyně jako jednatelka společnosti X v období ledna zjistila, že po předchozí dobu byla ČSSZ vykazována chybná výše vyměřovacího základu pro výpočet pojistného, mohla v té době tuto chybu oznámit ČSSZ a pojistné doplatit. Podstatná je doba, kdy účastnice řízení změnila výši vyměřovacího základu pro výpočet pojistného, neboť ve správní praxi je v obdobných

případech po cizinci požadováno, aby doložil příjmy z výkonu funkce jednatele za předchozí kalendářní čtvrtletí. Podle žalované žalobkyně účelově změnila v předcházejícím období výši vykazovaného vyměřovacího základu, ze kterého se vypočetlo nižší pojistné a až při odvolání argumentuje chybou externí účetní a následnou nápravou výše odvedeného pojistného. Žalovaná se také ztotožnila s posouzením přiměřenosti napadeného rozhodnutí správním orgánem I. stupně. Z poslední zprávy o ambulantním vyšetření partnera účastnice řízení ze dne 12. 10. 2016 vyplývá, že partner žalobkyně byl dne 12. 10. 2016 na kontrole u lékaře, kdy tento lékař konstatoval dobrý zdravotní stav partnera. Žalovaná tak nemá pochyb o dobrém zdravotním stavu partnera účastnice řízení. Osobní péče účastnice řízení o jejího partnera není nezbytná. Stejně tak žalobkyně argumentuje v doplnění odvolání, že zastává činnost jednatele společnosti X sama, avšak s ohledem na dobrý zdravotní stav partnera, který je taktéž jednatelem společnosti, může uvedenou společnost zastupovat on. Nebude tak fakticky narušena podnikatelská činnost společnosti. Z předložené odpovědi Finančního úřadu ze dne 4. 8. 2017 vyplývá dlouhodobý nepříznivý (ztrátový) hospodářský výsledek společnosti. S ohledem na zásadu koncentrace řízení uvedenou v § 82 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb. nelze ke sdělení ČSSZ ve věci přehledu předpisů a plateb společnosti X ze dne 1. 2. 2017 přihlížet, neboť tento dokument byl doložen až po vydání napadeného rozhodnutí č. j. OAM-10103-19/DP-2016 ze dne 25. 8. 2016. Žalobkyně neuvedla žádné relevantní důkazy svědčící o tom, že tento dokument nemohla předložit v rámci řízení před správním orgánem I. stupně. Žalovaná v této souvislosti odkázala i na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 11. 2016, č. j. 5 Azs 115/2016-34.

10. Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně. Vzhledem k tomu, že se žádný z účastníků nevyjádřil k výzvě soudu ohledně nařízení ústního jednání, postupoval soud v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s.ř.s. a rozhodl bez nařízení jednání, neboť účastníci dali svou nečinností najevo, že s tímto postupem soudu souhlasí.
11. Podle § 35 odst. 3 zákona o pobytu cizinců, ve znění účinném v rozhodné době, dobu pobytu na území na vízum k pobytu nad 90 dnů nelze prodloužit, pokud ministerstvo shledá důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti tohoto víza (§ 37).
12. Podle § 37 odst. 2 písm. b) zákona o pobytu cizinců, ve znění účinném v rozhodné době, Ministerstvo dále zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec přestal splňovat některou z podmínek pro udělení víza, za podmínky, že důsledky tohoto rozhodnutí budou přiměřené důvodu pro zrušení platnosti víza. Při posuzování přiměřenosti ministerstvo přihlíží zejména k dopadům tohoto rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince.
13. Podle § 44a odst. 3 zákona o pobytu cizinců, ve znění účinném v rozhodné době, se žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu se podává ministerstvu. Na prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu se § 35 odst. 2 a 3, § 36 a § 46 odst. 3 a 7 vztahují obdobně.

14. Podle § 46 odst. 7 písm. b) zákona o pobytu cizinců, ve znění účinném v rozhodné době, k žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání je cizinec povinen předložit doklad prokazující, že úhrnný měsíční příjem cizince a společně s ním posuzovaných osob pobývajících na území nebude nižší než součet částek životních minim cizince a s ním společně posuzovaných osob a nejvyšší částky normativních nákladů na bydlení stanovených pro účely příspěvku na bydlení zvláštním právním předpisem nebo částky, kterou cizinec věrohodně prokáže jako částku skutečných odůvodněných nákladů vynakládaných na bydlení své a společně posuzovaných osob; společně posuzovanými osobami se pro účely tohoto zákona rozumí osoby uvedené v § 4 odst. 1 zákona o životním a existenčním minimu za podmínek uvedených v § 4 odst. 2 a 3 zákona o životním a existenčním minimu; za příjem se považuje příjem započitatelný podle zákona o životním a existenčním minimu, s výjimkou jednorázového příjmu, přídatku na dítě, podpory v nezaměstnanosti, podpory při rekvalifikaci a dávek v systému pomoci v hmotné nouzi; pro účely výpočtu příjmu se § 8 odst. 2 až 4 zákona o životním a existenčním minimu nepoužije; na požádání je cizinec povinen předložit též prohlášení o zproštění povinnosti mlčenlivosti finančního úřadu, a to v plném rozsahu údajů, za účelem ověření úhrnného měsíčního příjmu žadatele a společně s ním posuzovaných osob; pokud cizinec předložil k žádosti doklad o příjmu s ním společně posuzované osoby, je povinen na požádání předložit též její prohlášení o zproštění povinnosti mlčenlivosti.
15. Podle § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců, dlouhodobé vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, ministerstvo cizinci neudělí, jestliže pobyt cizince na území není v zájmu České republiky nebo je zjištěna jiná závažná překážka pobytu cizince na území.
16. Žalobkyně v podané žalobě namítá, že správní orgán nesprávně posuzuje žalobkyni jako společně posuzovanou osobu s O. L. a že neexistuje důvod pro zamítnutí její žádosti o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu.
17. Žalovaný jako důvod pro zamítnutí žádosti uvedl, že žalobkyně v roli jednatelky nezajistila v období od června 2014 do prosince 2015 správnou výši odvodů na pojistné na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, tedy nesplnila povinnost vyplývající z účelu pobytu, což lze podřadit pod pojem jiné závažné překážky v dalším pobytu účastnice podle citovaného ustanovení § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců, v důsledku čehož nesplnila náležitosti žádosti dané ustanovením § 46 odst. 7 písm. b) zákona o pobytu cizinců.
18. Městský soud ze správního spisu, konkrétně ze sdělení Pražské správy sociálního zabezpečení (dále jen „PSSZ“) ze dne 20. 6. 2016, zjistil, že žalobkyně je od 1. 4. 2014 jedinou osobou u společnosti X hlášenou k odvodům pojistného, přičemž v období od června 2014 do prosince 2015 byla vyměřovacím základem žalobkyně pro výpočet pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti částka 3 500 Kč, ačkoliv dle smlouvy o výkonu funkce ze dne 26. 6. 2014 a potvrzení valné hromady ze dne 26. 6. 2014 měla být vyměřovacím základem žalobkyně částka ve výši

13 200 Kč. Od ledna 2016 byl vyměřovací základ navýšen v souladu s výše uvedenou smlouvou na 13 200 Kč. Z uvedeného je tak zcela zřejmé, že částky odváděné PSSZ neodpovídaly v období od června 2014 do prosince 2015 příjmům, kterých žalobkyně měla dosahovat na základě smlouvy o výkonu funkce ze dne 26. 6. 2014, když toto pochybení ani žalobkyně nerozporuje.

19. V prvostupňovém rozhodnutí správní orgán uvedl, že u náležitosti žádosti podle § 46 odst. 7 písm. b) zákona o pobytu cizinců zjistil tzv. „jinou závažnou překážku“ pobytu cizince na území, v důsledku které nebylo možné žádosti žalobkyně o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu vyhovět. Správní orgán vychází z toho, že bylo povinností žalobkyně coby jednatelky zajistit řádné hrazení pojistného společností X, a pokud tak neučinila, vědomě porušovala právní předpisy po dobu téměř 19 měsíců. Tuto skutečnost lze i dle zdejšího soudu, jak z hlediska závažnosti, tak z hlediska doby trvání porušování povinnosti, považovat za důvod pro konstatování tzv. jiné závažné překážky ve smyslu § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců, která zapříčiňuje nemožnost vydání rozhodnutí o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu.
20. K otázce, zda lze neplacení pojistného na sociální zabezpečení podřadit pod tzv. jinou závažnou překážku ve smyslu § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců se rovněž již vyjádřil Nejvyšší správní soud, který např. v rozsudku ze dne 30. 5. 2016, č. j. 3 Azs 277/2015 - 29, uvedl, že *„neplnění povinností spojených s podnikáním může představovat závažnou překážku pobytu cizince na území České republiky ve smyslu citovaného ustanovení. [...] Jinými slovy, správnímu orgánu nic nebrání hodnotit dodržení registrační povinnosti žalobce, respektive placení pojistného na sociálním zabezpečení, ve vztahu k pojmu „závažné překážky“ obsaženého v § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců.“*
21. Žalobkyně připouští, že jejím vyměřovacím základem pro výpočet pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti byla v rozporu se smlouvou ze dne 26. 6. 2014 za uvedené období pouze částka 3 500 Kč, avšak na svou obranu uvádí, že s ohledem na nepříznivý hospodářský výsledek společnosti pobírala odměnu pouze 3 500 Kč a tato částka byla proto uváděna jako vyměřovací základ. Následně však v rozporu s tímto tvrzením připouští to, že se jednalo o pochybení, nicméně se nejednalo o pochybení žalobkyně, ale o pochybení externí účetní, které však již bylo napraveno, a také, že společnost následně zpracovala opravné přehledy a částky doplatila.
22. Soud opakovaně uvádí, že společnost X po velmi dlouhou dobu uváděla za žalobkyni vyměřovací základ pro výpočet výše pojistného ve výši, která neodpovídala smlouvě o výkonu funkce ze dne 26. 6. 2014, a tedy hradila nižší pojistné, a to přestože bylo povinností žalobkyně jako jednatelky dohlédnout na to, aby společnost pojistné hradila ve správné výši a včas. Pokud pak žalobkyně v doplnění žaloby uvedla, že k nápravě došlo ještě před vydáním rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR o zamítnutí její žádosti, má soud za to, že uvedenou skutečnost žalobkyně žádným způsobem neprokázala, přičemž tato skutečnost nevyplývá ani ze správního spisu a jedná se tak o ničím nepodložené tvrzení.

23. Na výše uvedeném nemůže ničeho změnit ani žalobkyně uváděná chyba účetní společnosti. Předně, jednatelem náleží obchodní vedení společnosti podle ust. § 195 odst. 1 zákona o obchodních korporacích a jednatel tedy zajišťuje mj. řádné vedení předepsané evidence a účetnictví (§ 196 zákona o obchodních korporacích), což analogicky dopadá i na povinnost jednatele zajistit řádné odvody pojistného příslušné správě sociálního zabezpečení. Bylo tedy povinností žalobkyně coby jednatelky společnosti X zajistit po celou dobu povoleného pobytu odvádění příslušných odvodů na PSSZ v zákonné výši, což se však v období od června 2014 do prosince 2015 nestalo.
24. Soud rovněž považuje za nepřipadné, odkazuje-li žalobkyně v žalobě na ust. § 61 odst. 2 zákona o obchodních korporacích, které stanoví, že: *„plnění podle smlouvy o výkonu funkce nebo podle odstavce 1 se neposkytne, pokud výkon funkce zřejmě přispěl k nepříznivému hospodářskému výsledku obchodní korporace, ledaže ten, kdo schválil smlouvu o výkonu funkce, rozhodne jinak.“* Ve smlouvě o výkonu funkce ze dne 26. 6. 2014 v článku V. odst. 1 je totiž výslovně uvedeno, že výše odměny jednatele není závislá na docíleném hospodářském výsledku. Rovněž sama žalobkyně uvedla, že společnost následně doplatila uvedené odvody. Z chování žalobkyně i společnosti je tak zřejmé, že se nemohlo jednat o situaci, kterou předvídá ust. § 61 odst. 2 zákona o obchodních korporacích. Pokud pak žalobkyně v doplnění žaloby předložila soudu další smlouvu o výkonu funkce jednatele ze dne 9. 10. 2017, soud pouze uvádí, že tato smlouva nabyla účinnosti až dne 1. 11. 2017 a pro posuzovanou věc je tedy zcela bez významu.
25. Pokud žalobkyně předložila v průběhu řízení před soudem listiny, které nebyly součástí správního spisu a správní orgány je tedy neměly při svém rozhodování k dispozici, konstatuje soud, že pro posouzení důvodnosti podané žaloby nemohl již k jejich obsahu přihlížet, neboť soud s ohledem na ustanovení § 75 s.ř.s. při přezkoumání napadeného rozhodnutí vychází ze stavu, který zde byl v době rozhodování správního orgánu, přičemž posuzuje, zda správní orgán správně vyhodnotil podklady, které měl v době rozhodování k dispozici.
26. Lze tedy uzavřít, že pokud žalobkyně coby jednatelka společnosti X během svého povoleného pobytu nezajistila řádné hrazení odvodů pojistného PSSZ, obcházela právní předpisy státu. Tato skutečnost zakládá ve smyslu § 44a odst. 3 ve spojení s § 35 odst. 3 ve spojení s § 37 odst. 2 písm. b) v návaznosti na § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců jinou závažnou překážku pro pobyt cizince na území České republiky, což je důvodem pro neprodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu. Městský soud má za to, že zájem jedince na možnosti pobývat na území České republiky a třeba zde podnikat, nemůže převážet nad zájmem státu na dodržování právních předpisů souvisejících s podnikáním.
27. Pokud žalobkyně namítá, že není společně posuzovanou osobou panem L., soud musí ve shodě s žalovanou konstatovat, že důvodem pro zamítnutí žádosti je pouze ta skutečnost, že žalobkyně jako jednatelka nezajistila řádný odvod plateb na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti, nikoliv vztah žalobkyně s panem L. Námitku je tedy nutné odmítnout jako nedůvodnou. Pro úplnost pak soud dodává, že to byla sama žalobkyně, která v podaném odvolání pana O. L. označila za svého „partnera“ či „druha“.

28. Ze všech výše uvedených důvodů soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, proto žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
29. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně ve věci úspěch neměla, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníkovi řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, proto mu soud náhradu nákladů nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 5. prosince 2019

JUDr. Hana Veberová v. r.
předsedkyně senátu